

ת"פ 65622/07/18 - מדינת ישראל נגד נאסר דענא, יוסף רובי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65622-07-18 מדינת ישראל נ' דענא ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נאסר דענא

2. יוסף רובי (עניינו הסתיים)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם 1 : עו"ד מאהר חנא

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת פגיעה בנסיבות מחמירות. ביום 28.8.18 בשעה 14:10, בעקבות ויכוח בין הנאשמים לבין המתלון אגב שימוש בדרך, נאשם 1 זרק לעבר המתלון צינור קטן מנחושת שפגע בגבו. המתלון גידף את הנאשמים והתקרב אליהם. נאשם 2 דחף אותו והמתלון דחף אותו בחזרה. נאשם 2 תפס את המתלון והוא לא יכול היה לזוז. נאשם 1 הוציא סכין "לדרמן" שהיתה על חגורת מכנסיו והכה באמצעותה את המתלון מספר פעמים בראשו. בשל כך נגרמו למתלון חתך בקרקפת ראשו ושפשופים בצווארו, והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל סגירת החתך בסיכות.
2. הצדדים הציגו הסדר דיוני ביחס לשני הנאשמים, לפיו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשמים יודו בעובדות המיוחסות להם ויורשעו. בעניינו של נאשם 1 לא נערך הסדר לעניין העונש. בעניינו של נאשם 2, שהורשע בעבירת תקיפה, הצדדים עתרו במשותף לעונש של 100 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה ופיצוי למתלון, וזה העונש שנגזר עליו.
3. תסקיר שירות מבחן מיום 17.3.19 שנערך בעניינו של הנאשם מלמד כי הוא בן 31, נשוי ואב לשניים ועובד כעצמאי בתחום המיזוג. הנאשם סיים אחת-עשרה שנות לימוד ועזב את מסגרת הלימודים כדי ללמוד מקצוע טכנאות מזגנים. הוא עבד כשכיר בתחום זה כעשר שנים ולפני מספר חודשים פתח עסק עצמאי. בשנת 2014 נישא, ובנו הצעיר סובל מבעיות רפואיות.
- הנאשם נעדר הרשעות קודמות, וביחס לאירוע תיאר כי החלה מריבה על מקום החנייה עם המתלון, וכי המתלון גידף אותם ובתגובה לכך הוא זרק לעברו צינור מתכת, שהיה קטן, וכי המתלון זרק עליו בחזרה את הצינור וקילל אותו. הוא חש פגיעה בכבודו ובכבוד משפחתו. לאחר שהמתלון לא עזב את המקום הוא תקף אותו. בהמשך הבין כי המתלון היה צפוי להשתלב בעבודות ניקיון בחברת המזגנים בה עבד ותיאר כי התנהגותו כלפי המתלון גרמה לו לבושה בפני מעסיקו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה להתייחס לפגיעה שנגרמה למתלון והיה עסוק בפגיעה שחש הוא עצמו בשל הקללות שספג. הנאשם הוסיף וטען כי למתלון היו הזדמנויות רבות לעזוב את המקום אבל הוא בחר להישאר.
- הנאשם שלל דוקקות טיפולית. לדבריו, התנהגותו האלימה אינה אופיינית לו ולכן אינו רואה עצמו זקוק לסיוע בתחום שליטה בכעסים.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בסביבה נורמטיבית, השתלב בתעסוקה ומגלה אחריות למשפחתו, וכי ייתכן שהתנהגותו האלימה והאימפולסיבית קשורה לדחף ולחץ שחש בשל לידת בנו ומצבו הבריאותי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות, מצמצם מחומרת מעשיו, מתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלון ומחזיק בעמדה קורבנית. הוא אף מתקשה לערוך התבוננות פנימית על התנהגותו וקיים פער בין תפקודו הנורמטיבי בדרך כלל, לבין חומרת העבירה ומאפייני האלימות החמורים שבה, אשר ביטאו קושי להציב גבולות להתנהגותו ואימפולסיביות לא צפויה.
- שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם עונש קצר של מאסר בעבודות שירות.
4. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שמונה לשמונה - עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור עליו עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלון בסך 10,000 ₪. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו באמצעות העבירה, את חומרתם הרבה של המעשים ואת הצורך בהרתעה אישית בדרך של ענישה מאחורי סורג ובריח. ב"כ המאשימה תמכה טענותיה בפסיקה.
5. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שמתחיל מעבדות שירות וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגיש כי לנאשם אין הרשעות קודמות, וכן הדגיש את הודייתו בהזדמנות ראשונה, את אורח החיים הנורמטיבי שמנהל הנאשם וטען כי האירוע היה מקרי. עוד הפנה ב"כ הנאשם לעונש שנגזר על נאשם 2 וביקש לשמור על עקרון אחדות הענישה תוך התחשבות בפער בין העבירה שביצע הנאשם 2 לעבירה שביצע הנאשם.
6. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו ואמר שלמד מהם לקח לעתיד.
- מתחם העונש ההולם**
7. הערכים המוגנים על ידי העבירה שביצע הנאשם הם שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי.
8. הנאשם תקף את המתלון בשל עניין של מה בכך. מעשיו לא תוכננו מראש וספק אף אם הכיר את המתלון, ואולם הוא זה שפתח במעשי האלימות כשהשליך על המתלון צינור, ובהמשך הכה אותו מכות קשות באמצעות הסכין.
9. הנאשם אמנם לא עשה שימוש בסכין כדי לדקור את המתלון, ואולם הנזק שגרם למתלון באמצעות שימוש בסכין כנשק קר אינו נזק קל או פעוט. זאת ועוד, עצם הבאתה של סכין לתוך מקום שבו מתרחש אירוע אלים מקימה סכנה כי מאן דהוא יעשה בה שימוש, אשר עלול להוביל לתוצאות קשות ואף קטלניות.
10. בית המשפט העליון התייחס לא פעם לנגע הפושה של אלימות כדרך לפתרון סכסוכים ועמד על הצורך לבערו, בין היתר בדרך של ענישה מחמירה, שתשא עמה מסר מרתיע. ראו למשל האמור בע"פ 8991/10 מכבי נ' **מדינת ישראל** (פורסם בבנו 27.10.11):
- "בית משפט זה קבע שכל וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקוב מן השושר את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות ... המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..."**
11. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת כי במקרים דומים בנסיבותיהם נגזרו עונשי מאסר בפועל, ובמקרים חריגים נקבע כי אלה ירוצו בדרך של עבודות שירות. ראו למשל רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו 17.7.14); רע"פ 5621/11 **אלקובי נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו 5.2.12); רע"פ 77/08 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו 9.1.08); רע"פ 2781/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו 27.4.15); עפ"ג (מרכז) 12-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו 27.3.12); עפ"ג (מרכז) 17-01-17 **חן נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו 18.4.17); עפ"ג (מחוז י-ם) 19-01-19 **אמריזאן נ' מדינת ישראל** (27.3.19); ת"פ (שלום ת"א) 16-07-16 **מדינת ישראל נ' יוסף** (פורסם בבנו 20.9.18).
12. מעשיהם של שני הנאשמים הם מעשי בריונות מכוונים, ואולם קשה להשוות בין העונש שנגזר על הנאשם 2 לבין העונש ההולם את מעשיו של הנאשם 1, שכן הם נבדלים זה מזה במספר היבטים: ראשית הנאשם 2 הורשע בעבירת תקיפה, שלצידה קבע המחוקק עונש של שתי שנות מאסר, שהיא קלה במידה רבה מן העבירה שהה הורשע הנאשם, אשר לצידה נקבע עונש של שש שנות מאסר. שנית, חלקו של כל אחד מהם במעשים היה שונה. בעוד שהנאשם 2 אחז במתלון, הנאשם 1 שחולל במעשיו את האירוע, והכה בחמת זעם בראשו של המתלון באמצעות נשק קר ופצע אותו.
13. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין ארבעה לשישה - עשר חודשי מאסר בפועל ולצדם עונשי מאסר מותנה ופיצוי לקורבן העבירה. נסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיה החמורות, אינן מאפשרות במקרה דנן לקבוע מתחם עונש הולם הכולל בתוכו מאסר בעבודות שירות.
- העונש המתאים לנאשם**
14. הנאשם בן, 31 ולזכותו אזקוף היעדרו של עבר פלילי והודאתו במעשיו, שהיה בצידה חיסכון בזמן שפוטני, ומידה מסוימת של קבלת אחריות על המעשים.
15. עם זאת, קריאה מעמיקה של תסקיר המבחן מלמדת כי למעשה הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית, רואה את הפגיעה שנגרמה לו עצמו כתוצאה מביצוע העבירה, אך מתקשה לראות את הפגיעה במתלון, תוך שצמצם מחומרתם של המעשים והתקשה לקבל עליהם אחריות מלאה. עובדות אלה יש בהן כדי ללמד על קושי של הנאשם להפנים את הפסול שבמעשיו, וכן מחייבות מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית שיבואו ליבטיו בתוך מתחם העונש ההולם.
16. הנאשם שלל דוקקות טיפולית כלשהי, מקום שבו שירות המבחן, סבר כי מאפייני אישיותו של הנאשם מצריכים טיפול שיסייע לו לערוך התבוננות ביקורתית על התנהגותו האימפולסיבית והאלימה באירוע, תוך בחינה מעמיקה של הגורמים לה. בהיעדרו של טיפול, קיים סיכון מסוים שהנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות בעתיד.
17. לצד זאת שקלתי גם את התרשמות שירות המבחן כי ביצוע העבירה חרג לאורח חיו של הנאשם, וכי ברקע לביצועה תחושות לחץ ודחף שחש בעקבות הולדת בנו והטיפול הרפואי שהצטרך הפעוט בשל בעיות בריאות מהן סבל.
18. לבסוף שקלתי את הפגיעה שעשויה להיגרם לנאשם ולמשפחתו כתוצאה מגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, והגם שנושא זה הוא בעל משמעות, לא ניתן להעניק לו משקל מכריע שיצדיק חריגה לקולא מן המתחם.
19. לפיכך אני גוזרת אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. חמישה חודשי מאסר בפועל בינתיים מעצרו מיום 28.8.17 עד יום 30.8.17.
- ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.
- ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.
- ד. פיצוי למתלון, עד תביעה 1 בכתב האישום המתוקן בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 2.6.19 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב.
20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.
21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ט, 30 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.

עמוד 2

